

Bernhard Baunsgaard (RV):

Blot som svar til hr. Wilhjelm's bemærkninger om, at vores forslag, selv om vi fik vores ændringsforslag igennem, ville være akkurat lige så uoverskueligt som det, der foreligger. Jeg vil lige foretage den præcisering, at i de kollektive aftaler vil enhver pensionsopsparens interesser blive varetaget af kollektivet. Han ved, at han deler skæbne med de andre, der går ind på den fælles pensionsaftale. Han har ikke ønsket at træffe en individuel aftale, eller han har ikke kunnet det, fordi det ligger i selve ansættelsesforholdet.

Noget ganske andet er det med den individuelle pensionsopsparende, der har henvendt sig til en bank eller sparekasse for at træffe en individuel aftale. Han har ofte gjort det ud fra ønsket om hele tiden at kunne følge med. Han vil ikke kunne forstå, hvad det er, der sker – jævnfør de bilag, vi har fået fra banker og sparekasser. Det er hans interesse, jeg mener der kunne imødekommes ved, at der blev udarbejdet en særlig regel for beskatning af ham, ikke ud fra ønsket om, at han skal behandles mildere eller strengere, men blot ud fra ønsket om at få en regel, som han kunne overse.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Wilhjelm har helt ret i, at det beslutningsforslag, der er fremsat af VS, er mere rimeligt på mange områder, ikke har disse uretfærdigheder indbygget i sig som det forslag, vi nu har til behandling. Det skal jeg fuldt ud erkende. Men for at hr. Wilhjelm helt kan forstå vor stillingtagen, skal jeg understrege, at det er fremskridtspartiets klare opfattelse, at der ligger megen udskudt skat i pensionsopsparingerne, men det vil vi ikke være med til at røre ved under nogen omstændigheder, medmindre de, der har indbetalt, får garanteret, at det, de så får udbetalt, altså når de skal have deres pension udbetalt – tillægspensioner, eller hvad man kan kalde det, de har sparet op til – er 100 pct. skattefrit. Betingelsen for, at fremskridtspartiet kan være med til at snakke om beskatning af pensionsopsparing under nogen som helst form, er, at de mennesker, der opsparer, får garanteret skattefrihed for det, de har opspa-

ret, når de skal have det udbetalt. Det er vores udgangspunkt. Det ligger helt klart.

Vi har erkendt, at det laver kludder i samfundsøkonomien, at der ligger 150–175 mia kr. i udskudt skat, når man har et indkomstskattesystem, der tager så gevaldigt meget fra borgerne og giver det ud igen via overførselsindkomster osv. Det giver kludder i samfundsøkonomien. Men vi vil bare ikke lægge navn til, lægge stemmer til at pille ved det, medmindre man kan garantere, at der heller ikke bliver noget med samordningsfradrag og alt det dér halloj, som vi kender, men at man skal kunne spare op til sin pension, og at det, man betaler ind, skal være noget, man har ejendomsret til, som står helt frit. Når vi kan få det garanteret, så er vi til at snakke med. Ikke et sekund for.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Så må jeg blot konstatere, at fremskridtspartiet ikke ved, hvad det er for et forslag, det i betænkningen har skrevet at det stemmer imod på onsdag, beslutningsforslag nr. B 19, for det opfylder lige præcis hr. Askjær Jørgensen's eneste betingelse, nemlig at så er skattemellemværendet afgjort. Vi er heller ikke tilhængere af dobbeltbeskatning, og hvis man fratages den fradragsfidus, som indeholder et kolossalt privilegium, så mener vi heller ikke, der skal beskattes ved udbetalingen. Det står ganske klart i forslaget.

Og så til hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg tror, hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, at pensionsopsparerne – uanset om det er kollektive aftaler eller det er individuelle pengeinstitutkontrakter – ikke kan gennemskue en ordning, hvor der nu kommer en realrentebeskatning her, og hvor der også er beskatning ved udbetalingen. Om de ender med at have 40 pct. af slutlønnen eller 110 pct. af slutlønnen, afhænger af nogle vilkårligheder, som egentlig ikke vedkommer dem. De vil ikke kunne gennemskue sådan en ordning. Men den eneste forskel på denne ordning og hr. Bernhard Baunsgaard's model er, at der skal kunne modregnes, når man kommer ned på negativ realrente, mens hr. Bernhard Baunsgaard vil modregne, når man kommer ned på en realrente under 1½ pct. Så synes jeg altså, at man skal hive sig selv gevaldigt op ved hårene, hvis man mener, at de kan gen-